

RUNE HOLMSTRÖM

KAKSOISDIAGNOOSI



PUOLIKULLUN JUOPON TÄMÄ

KAKSOISDIAGNOOSI

Rune Holmström:

Nackgrepp (romaani) 1999

Mannen är kvinnans huvud (romaani) 2001

Riitalle

Rune Holmström

KAKSOISDIAGNOOSI

- puolihullun juopon tarina



Päihde- ja mielenterveyskuntoutujien äänitorvi ry
Järvenpää 2016

© 2016 Rune Holmström
Kustantaja: BoD – Books On Demand, Helsinki
Valmistaja: Books On Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-330-323-2

I

Pisinkin matka alkaa yhdellä askeleella.
- Kiinalainen viisaus

1.

Alan laitoksissa on aina akvaario: ikkunallinen kanslia missä henkilökunta pitää hoidokkejaan silmällä, olivat he sitten päihde- tai mielenterveysongelmaisia, juoppoja tai kaheleita. Yleensä sekä että. Harva alkoholisti kun on erityisen tasapainoinen, ja käänteisesti huomattavan moni hullu on myös päihdeongelmainen.

Ikkunaruutujen takana istui kaksi hoitajaa vastakkaisilla työpöydillä, juttelivat keskenään ja hilpeätä näytti olevan. Ovenpielessä liikennevalojen Varattu-lamppu loisti punaista, säännöstellen työntekijöiden aikaa arvon asiakkaille. Seisoin asennossa tuijottamassa valoa ja mieleeni muistui kun juomaurani alkutaipaleella hakeuduin ensimmäisen kerran hoitoon. Päästyäni vastaanotolle Tippa-Iita kysäisi: ”Mikäs sinua vaivaa?”. Ja kun selitin että viinankäyttö tuntui karanneen käsistä, tämä olento viittasi kintaallaan ja naurahti: ”Nuori poika, ei sinulla mitään alkoholiongelmaa ole”. Päällekarkaus oli sana joka välähti aivoissani tuolloin. Noh, minulla on merkillinen geenimutaatio, jonka johdosta olemuksestani ei voisi arvata että virvokkeita on tullut ryystettyä säiliöautoittain. Siunaus tai kirous, tuo omituisuus.

Joku saattaa muistaa Dorian Grayn muotokuvan, vaikka se olikin kirja eikä tietokonepeli.

Liikennevalojen punaisuus muuttui armollisen vihreäksi, niinpä saapastelin toimistoon.

- Holmström Rune, ilmoittautuu palvelukseen, sanoin ollakseni erikoistapaus.

Hoitaja kohotti katseensa ja soi minulle hymähdyksen verran virkamiessympatiaa.

- Niinkö? Holmström käy sitten istumaan.

Nainen oli nelikymppinen ja silmiinpistävän laiha, mutta poolopaidan alla töröttivät terhakkaat tissit (arviolta C-kuppikokoa), jotka olivat minusta mielenkiintoiset.

Tissitäti taikoi esiin alkometrin, jonka hän työnsi suuhuni. Puhalsin, ja mittari näytti nollaa – minulle poikkeuksellinen olotila viime vuosina.

Sitten tätini näperteli tietokonettaan ja löysi lopulta jotain.

- Syntymävuosi se-ja-se? Olet siis, hmm, 40-vee?

- Itse asiassa täytin 41 äsken, korjasin.

- Siviilisääty?

- Erotettu.

Hoitaja kirjasi tietojani koneelle.

- Lähin omainen?

Kiemurtelin hetken tuolissani, tuo olikin vaikeampi kysymys.

- Tarkemmin ku ajattelen niin ei mulla ole ketään lähi-omaista.

- Ammatti?

Tämä oli edellistäkin hankalampi. Parin yliopistovuoden lisäksi harharetkeni työmarkkinoilla käsitti 43 työsuhdetta, eikä yksikään niistä ollut päättynyt onnellisissa merkeissä. Mitäpä tuollaista selittelemään?

- Ei mulla ole varsinaista ammattia, kerroin vastatakseni jotain. Ja työhistoriaani on sanottu kirjavaksi.

Tietäväisiä yökkäyksiä. Sitten:

- Mitä päihteitä käytät?
- Pelkästään viinaa. Olen rehellinen juoppo.
- Lisää näpertelyä näppäimistöllä.
- Oletko aikaisemmin ollut hoidossa päihteiden vuoksi?
- Venyttelin aivojani vaan muisti ei osunut ihan kohdalleen.
- Olen juu. Tää taitaa olla viides tai kuudes kerta.
- Tuleeko edelleen krapuloita?
- Ei oo tullut vuosiin.
- Onko ollut viinakramppeja?
- Ei. Ainakaan toistaiseksi.

Että sellainen meriselitys. Takana loistava tulevaisuus, kuten sanotaan.

Sillä aikaa kun istuin ihmettelemässä elämäni väliraporttia, tissitāti soitti sisäisen puhelun ja pian ovensuuhun ilmaantui hehkeä kolmekymppinen sairaanhoitaja, liiankin hehkeä mielialaani ajatellen. Tätä tietä, ja siirryimme hoituhuoneeseen mallia suuri.

- Sopiiko että harjoittelija osallistuu? hehkeys kysyi ja osoitti aneemista neitokaista, joka vaani taka-alalla.

- Mikäpä siinä, nyökkäsin, aina avoimena uusille kokemuksille.

Toimenpide yksi. Leipäläpeen Diapamia, 10 mg, neste-mäisenä, jottei lääkettä voisi piilottaa ikeneensä myöhempää käyttöä tai myyntiä varten.

Toimenpide kaksi. Housut kinttuihin, nojaa eteenpäin, hevosruiskullinen B-vitamiinia kankkuun. Toivoin mielessäni ettei hoitajan harrastuksiin kuulunut tikanheitto.

Sitten vuorossa oli päivän kohokohta: valvottu huumeseuula. Tarkoitus oli antaa virtsanäyte työntekijöiden silmien alla, valvotusti, jotta neste varmasti olisi omaani, ei kaverin puhdasta kusta jostain mukanani tuomasta purnukasta.

Hehkeä nainen liimasi nimitarran viilipurkin kaltaisen kylkeen ja ojensi astian minulle. Siinä sitten paljastin jalommat ruumiinosani ja rupesin virtsaamaan purkkiin

kahden naisen ihastellessa. Kivahan se oli saada huomiota osakseni.

Viimeisen pisaran ravisteltuani purkkiin luulin olevani erityisen hauska heppu.

- Voisitteko samalla ottaa siemennestenäytteen?

Kummankaan valkotakkisen ilme ei värähtänytkään. Kallisarvoinen virtsanäytteeni asetettiin aarteiden tavoin luovutusluukkuun ja näin minut oli virallisesti kirjattu katkaisuhoidon.

KAKSOISDIAGNOOSI
- puolihullun juopon tarina.

Kertomus tuplasti syrjäytyneestä
miehestä, jolla on sekä päihde- että
mielenterveysongelmia.

"Kaksoisdiagnoosipotilaalla on päihdehäiriön lisäksi vähintään yksi muu mielenterveyden häiriö. Tällaisten potilaiden osuus suomalaisessa palvelujärjestelmässä näyttää olevan kasvamassa. Kaksoisdiagnoosipotilaiden ennuste on huonompi kuin niiden, joilla on vain yksi häiriö, eivätkä tavanomaiset hoitomallit vastaa parhaalla mahdollisella tavalla tämän potilasryhmän tarpeisiin."
- Mauri Aalto, psykiatrian erikoislääkäri

Päihde- ja mielenterveys-
kuntoutujien äänitorvi ry

